

FELLINGER KÁROLY

Halottak élén

A buddhista tanítások szerint
hét hét után kerül sor az
újjászületésre, írja unokatesóm,
akinek az apu volt a keresztapja.
Most éppen Burmából ír,
ott érte apám halálának a híre,
több mint három hónapja
tartózkodik ott, gyerekkori
szeretethiányát igyekszik bepótolni.
Csetelésünk közben
kinézek a fejemből, eszembe jut,
hogy apám szeptember tizenharmadikán
hunyt el, s az azt követő ötvenedik
nap Halottak napjára esett.

Őrség

Álmomban egy hang ébresztett,
hasonlatos az Úréhoz,
aki megparancsolta Ábrahámnak,
áldozza fel neki Izsákot,
később azonosítottam a hangot,
összetéveszthetetlenül apám hangja volt,
borotvát kért, meg borotvahabot,
mire kiabálni kezdtem,
természetesen
megborotválom, hiszen
négy évig ezt tettem,
minden második nap,
míg ki nem lehelte a lelkét,
azon a szeptember tizenharmadikán,

ami ráadásul nem is péntekre esett,
pedig a péntek tizenharmadika szerencsés
napja volt apámnak,
amíg dolgozott, egy ilyen napon
száz koronát kapott
pluszban a főnökétől,
oly hangosan kiabáltam,
nem csoda, ha végül felébredtem,
s az édes otthon úgy fáj a számban,
mint a menthetetlen,
kihúzásra váró zápfogam.

EL KAZOVSZKIJ: ENYHE VARÁZSLAT 1.,
év nélkül, filctoll, tus, papír, 26×20 cm, magántulajdon